

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákoty a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobce: **M. V.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Alenou Hajskou, Nám. MUDr. J. Svobody 61, Zruč nad Sázavou, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, Zborovská 11, Praha 5, proti rozhodnutí ze dne 7. 5. 2024, čj. 063536/2024/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 11. 2024, čj. 44 A 11/2024-69,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce JUDr. Aleně Hajské, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 5 070 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V obci, kde žalobce žije, se v červnu 2023 konaly závody veteránů. Žalobce po jejich skončení na tísňové lince oznámil, že se na pozemní komunikaci před jeho bydlištěm nacházejí olejové skvrny. Na místo byla vyslána jednotka dobrovolných hasičů. Jeden ze zasahujících hasičů při zásahu pořizoval videozáznam svým mobilním telefonem. Žalobce s tím nesouhlasil a rozběhl se proti němu s napřaženou plastovou pálkou na líný tenis. Další průběh incidentu už videozáznam přesně nezachytil (je vidět, že hasič zakryl kameru dlaní, a je slyšet slovní výměna mezi ním a žalobcem). Na místě byli přítomni čtyři zasahující dobrovolní hasiči, žalobce a jeho nezletilý (tehdy desetiletý) syn. Po odjezdu hasičů žalobce zavolal na tísňovou linku a uvedl, že ho hasiči napadli. Na místo byla vyslána policejní hlídka, která později na přání žalobce přivolala záchrannou službu; ta žalobci ošetřila odřeniny na kolenu a na ruku. Policisté se poté spojili se zasahujícími hasiči – ti uvedli, že útočil žalobce, že jednomu z hasičů poškodil hodinky a že svá zranění si žalobce patrně způsobil sám. Hasič, který pořizoval videozáznam, měl na zádech pohmožděniny. Policie obci oznámila důvodné podezření, že žalobce a zasahující hasiči spáchali přestupek.

[2] V srpnu 2023 bylo se žalobcem zahájeno řízení o přestupku. První rozhodnutí přestupkové komise bylo v odvolacím řízení zrušeno. Podruhé přestupková komise rozhodla – především na základě videozáznamu a svědectví hasičů –, že je žalobce vinen z přestupku proti občanskému soužití. Spáchal jej tím, že natáčejícího hasiče opakovaně

udeřil hranou tvrdé plastové pálky do zad a temene hlavy, hasič v důsledku toho upadl a rozbil si hodinky. Přestupková komise žalobci uložila pokutu 5 000 Kč. Krajský úřad Středočeského kraje rozhodnutí přestupkové komise změnil – z popisu skutku vypustil zmínku o rozbitých hodinkách – a uloženou pokutu snížil na 3 500 Kč.

[3] Žalobce se dále bránil u Krajského soudu v Praze. Ten jeho žalobě vyhověl a zrušil rozhodnutí krajského úřadu. Ve věci se totiž nepodařilo zjistit skutkový stav tak, aby v něm nebyly logické trhliny. Není pochyb o tom, že žalobce natáčejícího hasiče jednou udeřil (to nepopřel ani on sám), ale o dalším průběhu incidentu (tj. o opakovaných úderech) už lze důvodně pochybovat. Natáčející hasič tvrdil, že po první ráně padal k zemi; tomu však videozáznam nenasvědčuje (naopak se ze stálosti obrazu jeví, že hasič zůstal stát). Ostatní hasiči tvrdili, že úder pálkou následovaly rychle za sebou; ani tomu však videozáznam nenasvědčuje (je z něj slyšitelná jen jedna rána a následná slovní výměna). Správní orgány nadto nevysvětlily, proč nevyslechly žalobcova syna, a přesvědčivě nezdůvodnily ani to, proč považovaly za nevěrohodné, co řekl orgánu sociálně-právní ochrany dětí (podle žalobcova syna se žalobce po jednom z hasičů ohnal pálkou – a hasiči pak žalobce shodili na zem a dali mu pěstí). Konečně žalobce zpochybňoval věrohodnost hasičů, správní orgány se však těmito jeho námitkami vůbec nezabývaly.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal Krajský úřad Středočeského kraje kasační stížnost. Tvrdí, že krajský soud ve sporu převzal funkci žalobcova advokáta a vybral ze spisu jen ty skutečnosti, které jsou pro žalobce příznivé (což je v rozporu s bodem 32 rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). Krajský soud hrubě pochybil také tím, že provedl důkaz videozáznamem a fotografiemi ze správního spisu, aniž ve věci nařídil jednání. Rozhodnutí odvolacího orgánu nadto bylo přezkoumatelné. Ohledně věrohodnosti hasičů lze uvést to, že byli poučeni o důsledcích nepravdivé výpovědi, a lze proto předpokládat, že nelhali.

[5] Žalobce se ke kasační stížnosti vyjádřil prostřednictvím zástupkyně, kterou mu NSS na jeho žádost ustanovil. Uvedl, že krajský soud byl nestranný, naopak správní orgány stranily hasičům. Jednání ve věci nebylo třeba nařizovat, ve věci šlo jen o právní posouzení. Zatímco výpovědi hasičů jsou nepravdivé, žalobcův syn incident popsal nutně (vzhledem ke svému věku) pravdivě. Natáčející hasič nedokumentoval stav znečištěné vozovky, ale výhradně jednání žalobce. To, že se po jeho telefonu žalobce ohnal pálkou, tedy bylo pochopitelné a přiměřené.

[6] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12). Kasační stížnost podaná správním orgánem je přijatelná, dotýká-li se právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou NSS; týká-li se právních otázek, které dosavadní judikatura řeší rozdílně; vyvolává-li potřebu učinit tzv. judikatorní odklon; nebo svědčí-li o zásadním pochybení krajského soudu – o nerespektování ustálené a jasné soudní judikatury či o hrubém pochybení při výkladu hmotného či procesního práva (rozsudek ze dne 31. 1. 2007, čj. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

pokračování

[8] Krajský úřad se v kasační stížnosti její přijatelností výslovně nezabývá. V podstatě však tvrdí, že se krajský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury (neboť převzal funkci žalobce advokáta) a že hrubě pochybil při výkladu práva (neboť provedl důkazy mimo jednání). Krajskému úřadu vadí také to, že jeho rozhodnutí považoval krajský soud za nepřezkoumatelné.

[9] V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena (§ 50 odst. 3 správního řádu). Co se týče přestupkového řízení, v pochybnostech správní orgán rozhodne ve prospěch obviněného (§ 69 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Krajský soud rozhodnutí správního orgánu zruší, pokud skutkový stav, který vzal správní orgán za základ svého rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Stejně postupuje, pokud rozhodnutí správního orgánu není dostatečně odůvodněno (§ 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.).

[10] V nynější věci uznaly správní orgány žalobce vinným z přestupku proti občanskému soužití, protože žalobce *opakovaně* udeřil natáčejícího hasiče tenisovou pálkou. O tom, že údery byly opakované, však lze důvodně pochybovat. Zatímco hasiči tvrdili, že tomu tak bylo, videozáznam tomu nenasvědčuje. Správní orgány se tomuto rozporu nevěnovaly – neprovedly další důkazy, které by skutkový stav objasnily. Zmíněnou pochybnost tedy neodstranily, a přesto nerozhodly ve prospěch žalobce. Správní orgány nadto nevysvětlily, proč bezvýhradně uvěřily hasičům, přestože žalobce zpochybňoval jejich věrohodnost. Krajský soud tedy nemohl hrubě pochybit, pokud v souladu se zákonem zrušil správní rozhodnutí, které nebylo dostatečně podloženo důkazy ani dostatečně odůvodněno. Není ani pravda, že krajský soud nerespektoval ustálenou soudní judikaturu – rozsudek ve věci 4 As 3/2008. NSS tehdy řekl, že správní soud za žalobce nemůže domýšlet další argumenty nebo vybírat jen skutečnosti, které žalobu podporují. Nic takového krajský soud v nynější věci nedělal. Krajský soud reagoval na argumenty obsažené v žalobě (v jejích bodech 8 až 18) a neopomenul skutečnosti, které by mohly rozptýlit pochybnosti o žalobcově vině (nepřehlédl žádný nezpochybnitelný důkaz, současně ale vysvětlil, proč za takový důkaz nelze považovat výpovědi hasičů).

[11] Správním spisem se nedokazuje; důkazními prostředky ve smyslu § 52 s. ř. s. jsou jen ty prostředky, kterými se žalobce snaží zpochybnit jednotlivé součásti správního spisu, a teprve tyto důkazy musejí být provedeny při jednání (rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). V nynější věci mohl žalobce do správního spisu nahlédnout (této možnosti i využil a převzal si kopii CD s videozáznamem a fotografiemi); stejně tak správní orgán jistě věděl, co je ve spisu obsaženo. Krajský soud tedy nemohl hrubě pochybit, pokud videozáznam a fotografie, které byly obsaženy ve správním spisu (a které tedy byly žalobci a žalovanému známy), neprováděl jako důkaz, respektive pokud za tímto účelem nenařídil jednání.

[12] NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51–53). Krajský úřad neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci pak žádné náklady

nevznikly (ze spisu nevyplynuly). Protože NSS žalobci v řízení o kasační stížnosti ustanovil zástupkyni, rozhodl současně o odměně za zastupování. Tu hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna ve výši 4 620 Kč náleží za jeden úkon právní služby – vyjádření ke kasační stížnosti [§ 7 bod 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (tj. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb)]. K odměně je třeba připočíst paušální náhradu hotových výdajů 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Celková částka 5 070 Kč bude advokátce vyplacena z účtu NSS do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. září 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu